KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

UDGIVET AF

DE SAMLEDE KVINDEFORENINGER.

Nr. 32.
Udgaar hver Søndag. Abonnement 60 Øre pr. Kvartal foruden Postpenge. Annoncer pr. Petitlinie eller dens Plads 10 Øre.

København, Søndagen den 7. Avgust 1892.

V. Aargang.
Alle Klager over Uregelmæssigheder i Bladets Forsendelse bedes indgivet til det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

Damesport.

Der har i de sidste Numre af „Hvad vi vil" staaet et Par Artikler om den kvindelige Klædedragt og den kvindelige Sport, som har givet mig Lyst til at sige et Par Ord med i den Sammenhæng; men medens Frk. Konstantin Hansen og „Sibylle" agiterer for en gennemgribende Reform af Klædedragten, og „Nicoline" ved, om jeg saa maa sige, at anmelde Hr. Staals Artikel i „Vor Ungdom" slaar til Lyd for selve Sporten, navnlig hendes kære Cyclesport, vil jeg paapege et Emne, der ligger lige midt imellem, nemlig *den kvindelige Cycledragt*. Den er ikke skøn, ofte gyselig og heller ikke praktisk. Hvad „St." egenlig vil have frem ved sine „Bemærkninger om „Nicoline"s Sport", er mig ikke klart, men et har hun Ret i, „at en og anden af os har gjort en ret uheldig Figur i den omtalte Dragt." Ikke fordi jeg mener, at vi altid skulde kunne gaa ud paa at tage os godt ud, men vi vil dog ikke møde paa Gaden i en smagløs og uklædelig Dragt, spadserende paa et befærdet Strøg, hverken for vor egen eller andres Skyld, og hvorfor saa tage mindre Hensyn til vore Medmenneskers Følelse i dette Tilfælde. Jeg kan godt forstaa, at det vækker Anstød hos mange, maaske mest Ældre, og afskrækker mange Unge fra at benytte Cyclen til at forskaffe sig en overordenlig fornøjelig og sund Bevægelse i det fri, naar de ser, hvor lidet klædeligt det kan være. Og det er Synd. Vi trænger til Publikums Sympati for vor Sport, om vi skal faa rigtig ublandet Glæde af vore Cycleture. Om vi end, som „Nicoline" siger, „trækker paa Smilebaandet af, hvad vi ikke kan betragte som andet end Bornerthed, eller lader, som vi hverken hører eller ser, saa er det dog ubetinget morsommere at kunne baade se og høre. Et anerkendende Smil og en bifaldende Ytring er her som over alt en stor Opmuntring, i hvad man saa foretager sig, og de fleste Damer, der begynder paa Cyclesporten, trænger til en saadan, og det er aldeles ikke umuligt at opnaa. Tvert imod. Det er hændt os ofte. Jeg har lagt Mærke til, at det overvejende er den dannede Del af Befolkningen og dens Dameverden, der ser interesseret og anerkendende, men tillige kritiserende paa vort Forehavende, og næsten udelukkende de mere udannede Mennesker, der ikke alene giver ondt af sig temmelig højlydt, hvad der jo unægtelig ogsaa røber dem, men som ser spottende og ringeagtende paa os, naar de møder os. Da det imidlertid er hine, hvis Kritik vi bryder os om, maa vi ikke støde dem fra os, men søge at vinde endnu flere. Og det sker kun ved at afhjælpe den værste Anstødssten — vor Cycledragt. — Naar vi ser en Dame komme trillende med en Kjole, der flyver til alle Sider, og siddende foroverbøjet som en kogt Reje, og maaske pyntet med en stor Hat med vajende Fjer og Blomster, det kan vi alle se, er stygt. Og det er ikke nødvendigt. I Spadseredragt bør Damerne ikke vise sig paa Cycle.

Vel tænker jeg ikke at faa en gennemgribende Reform indført paa dette Omraade, som de ovennævnte Damer søger det paa Spadseredragtens Omraade, eller rettere, at faa den indført med et Slag, selv om vi for Øjeblikket ser Idealet af en praktisk Cycledragt med posede Knæbenklæder og Bluse (kortere eller længere, om den saa skal naa til Knæerne) med Belte om Livet og en lille fiks let Hue. Det vil maaske neppe endnu vinde Indgang hos Flertallet og maaske afskrække mange fra at deltage i Sporten. Men der er allerede nu saa mange smaa Finesser at iagttage, som kan hjælpe os over det værste i Øjeblikket og vænne Tanken til videre Fremskridt. Selv om vi ikke faar det fuldkomment straks, maa vi trøste os med, at det er vi ikke ene om. Hverken Maskinerne selv eller Herrernes Dragt fremtraadte straks i al deres Fuldkommenhed. Der begyndtes med klodsede og upraktiske Maskiner og uskønne Kostumer — og vakte Forargelse eller Spot — indtil de nu viser sig med lette og elegante Maskiner og fikse Dragter — og har Publikums Sympati. Paa samme Maade vil det uden Tvivl gaa os. Om enhver vilde meddele, hvad Erfaringer og Opfindelser, der i Aarenes Løb er gjort ganske privat, og paa den Maade hjælpe os nærmere, da kan vi sikkert se frem til et smukt Resultat inden saa grumme længe.

Hvad Nederdelen angaar, er det en ren Vildfarelse, at den skal være saa „fodfri"; Kjolen maa kun være 3 à $3\frac{1}{2}$ Alen vid for ikke at blæse op eller gribe ind i Tandhjul og Eger, og er den da for kort, vil den strammes op ad Benet et temmelig langt Stykke ved Bevægelsen. I Sømmen for neden bør anbringes en Elastik til at gaa neden om Skoen som en Strop, saa skal nok Kjolen blive, hvor den er, og i disse Stropper ligger egenlig Hemmeligheden for Øjeblikket. Livet, der for Aandedrættets Skyld bør være i Blusefaçon, kan jo selvfølgelig vælges efter hver enkelts Smag lige som Huen.

Selvfølgelig bør det faste Korset aldrig anvendes til Cyclekørsel, selv af dem, der mener, at det er nødvendigt til „lady dress". — — — — Ønskeligt var det, om der til næste Cycle-Udstilling kom noget nyt og godt frem paa dette Omraade, men indtil en virkelig smuk og hensigtssvarende Model staar fiks og færdig, vil jeg indtrængende